Αγάπη που 'γινες δίκοπο μαχαίρι Μελίνα Μερκούρη (Ελλ. Ταινία Στέλλα)

Ο **Γιώργος Φούντας** (3 Ιουνίου 1924 - 28 Νοεμβρίου 2010) ήταν Έλληνας ηθοποιός του κινηματογράφου, θεάτρου και της τηλεόρασης, γνωστός κυρίως για τον ρόλο του στην ταινία *Στέλλα* (1955) του Μιχάλη Κακογιάννη. Συμμετείχε σε πολλές ακόμη διακεκριμένες ταινίες των δεκαετιών του 1950 και 1960, μεταξύ των οποίων οι *Μαγική Πόλη* (1954), *Το κορίτσι με τα μαύρα* (1956), *Ποτέ την Κυριακή* (1960) και *Τα Κόκκινα Φανάρια* (1963), ενώ εμφανίστηκε και στις ξένες παραγωγές *Αμέρικα, Αμέρικα* (1963) και *Αλέξης Ζορμπάς* (1964). Η σημαντικότερη στιγμή του στην τηλεόραση είναι ο ρόλος του στην σειρά *Ο Χριστός Ξανασταυρώνεται*(1975-1976).

Ο Γιώργος Φούντας γεννήθηκε στο Μαυρολιθάρι Φωκίδας, Ενώ ήταν ακόμη μικρός, εγκαταστάθηκαν στην Αθήνα και συγκεκριμένα στη Ριζούπολη. Τελειώνοντας το Δημοτικό, άρχισε να εργάζεται στο γαλατάδικο του πατέρα του στου Ψυρρή.

Το 1944, ο Φούντας εμφανίστηκε στην ταινία *Χειροκροτήματα* του Γιώργου Τζαβέλλα, που θεωρείται η σημαντικότερη ταινία που γυρίστηκε κατά τη διάρκεια της Κατοχής. Στη συνέχεια, σπούδασε υποκριτική στη Δραματική Σχολή του Ωδείου Αθηνών, όπου μαθήτευσε κοντά στον Αιμίλιο Βεάκη, ενώ παράλληλα ασχολούνταν με το ποδόσφαιρο, ως παίκτης της ΑΕΚ. Στο θέατρο εμφανίστηκε για πρώτη φορά στην παράσταση *Νυφιάτικο τραγούδι* του Νότη Περγιάλη.

Σταδιακά, άρχισε να εμφανίζεται όλο και περισσότερο σε κινηματογραφικές ταινίες, όπως η *Καταδρομή στο Αιγαίο* (1946) του Μ. Καραγάτση και *Νεκρή πολιτεία* (1951) του Φρίξου Ηλιάδη. Το 1954 πρωταγωνίστησε στην πρώτη ταινία του Νίκου Κούνδουρου, *Μαγική πόλη*, μέσω της οποίας έγινε ευρύτερα γνωστός.

Το 1955, ο Φούντας εμφανίστηκε στη *Στέλλα*, σε σκηνοθεσία του Μιχάλη Κακογιάννη. Στην ταινία αυτή περιέχεται μια από τις πλέον εμβληματικές σκηνές του ελληνικού κινηματογράφου, κατά την οποία ακούγεται η ατάκα «Φύγε Στέλλα, κρατάω μαχαίρι!».

Η *Στέλλα* προκάλεσε ιδιαίτερη αίσθηση σε διεθνές επίπεδο, ιδιαίτερα για την ερμηνεία της Μελίνας Μερκούρη, και προτάθηκε για το Χρυσό Φοίνικα στο Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου των Καννών και βραβεύτηκε με Χρυσή Σφαίρα Καλύτερης Ξενόγλωσσης Ταινίας. Ο Φούντας ξανασυνεργάστηκε με τον Κακογιάννη λίγο αργότερα, για το *Κορίτσι με τα μαύρα* (1956).

Την περίοδο 1960-1964, ο Φούντας εμφανίστηκε σε πολλές ταινίες που έτυχαν διεθνούς προβολής. Το 1960 συμμετείχε στο *Ποτέ την Κυριακή* (1960) του Ζυλ Ντασέν, πλάι και πάλι στη Μερκούρη. Το 1963 έπαιξε σε δύο ταινίες που συμμετείχαν στα 36^{α} Βραβεία Αμερικανικής Ακαδημίας Κινηματογράφου. Η μία ήταν τα *Κόκκινα φανάρια* (1963), σε σκηνοθεσία του Βασίλη Γεωργιάδη, η οποία θεωρείται μία από τις χαρακτηριστικότερες ερμηνείες του Φούντα, και άλλη το *Αμέρικα, Αμέρικα* του Ελία Καζάν. Το 1964, ο Φούντας συνεργάστηκε ξανά με τον Κακογιάννη, για το βραβευμένο *Αλέξης Ζορμπάς*.

Επόμενες σημαντικές στιγμές του Φούντα ήταν οι *Με τη λάμψη στα μάτια* (1966) και *Πυρετός στην άσφαλτο* (1967), των Πάνου Γλυκοφρύδη και Ντίνου Δημόπουλου αντίστοιχα. Για τις ερμηνείες του στις ταινίες αυτές, τιμήθηκε με Βραβεία Α' Ανδρικού Ρόλου στο έβδομο και όγδοο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης.

Από το 1970 και έπειτα, η παρουσία του Γιώργου Φούντα στον κινηματογράφο άρχισε να μειώνεται. Το 1973 έκανε την πρώτη του εμφάνιση στην τηλεόραση, για τη σειρά *Κατοχή*, που προβαλλόταν στην ΥΕΝΕΔ. Δύο χρόνια αργότερα, έλαβε βασικό ρόλο στη σειρά *Ο Χριστός Ξανασταυρώνεται*. Η τελευταία του ταινία ήταν το δραματοποιημένο ντοκιμαντέρ της Βίκυ Πεζίρη, *Οι λεβέντες της θάλασσας* (1997).

Source URL:http://2gymevosm.mysch.gr/drupal7/?q=en/node/1871#comment-0